

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10, II. пог.
Конто потт. нмд. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає
віа 1—2 год. передпол.
Рухомістю не застается.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 4.20 зл.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7.50 зл., Німеччині 7.50
зл., Іспанії 5 пт. фр.,
Чехословаччині 30 ч. к. Руму-
нії 150 лей, Болгарії 7.50
зл., Австрії 7.50 зл. Зміна
адреси 1 зл.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

Конний рільник повинен негайно забезпечити від огню не лише будинки, але також своє збіжжя і пашу в ТОВАРИСТВІ ВЗАЄМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська ч. 20.

Агенції Товариства у всіх місцевостях Галичини. — Премії уніформні.
Виплата швид безпровадочна.
Львівським, збіжжя і паша не підлягають примусові забезпечення в Польській
Дирекції Взаємних Обезпечень, і даятого кожний Українець повинен їх забезпе-
чити на цілу валість в „Дністер“. 5—15
Товариство приймає забезпечення в доларах або золотих.

Сила і право.

Ліквідація українського шкільництва, започаткована перед двома роками „указами“ про заведення польської внутрішньої і зовнішньої урядової мови в українських школах, сьогодні завершується касатою українських гімназій у Львові, Перемишлі й Тернополі. Без найменшої розумної потреби, всупереч педагогічним потребам, нехтуючи волю й бажання 7-ми мільйонів українського населення, а тільки для задоволення низьких інстинктів заірриного націоналізму касується чотири українські середні школи.

Очевидно, керманчик публічної освіти в Польщі, відомий пропагатор насильної денационалізації непольських народів, покликаний на закон в 31. липня 1924. Ми вже зазначували, що навіть в тому законі, накиненому польською більшістю Варшавського союму українському населенню, говориться про школу в одну утравістичну школу тільки двох шкіл, існуючих в даному місті чи повіті і то про школу, довершену „по можності“. Ясно отже, що тим законом не обіймають утравізації, себто польонізації вже існуючих, давно за Австрії в порозумінні з польською, більшістю 6. галицького союму добути українських середніх шкіл, заснованих в осередках, які не відповідають вимогам закону з 31. липня 1924. У Львові, Перемишлі й Тернополі немає по одній польській й українській школі, які слід федерувати в одну утравістичну, тільки мається по одній українській від 3—10 польських.

Закон, випрацьований п. Ст. Грабським, був підмальований специфічною „ідеологічною“ закаркою. На „мішаній“ території при допомозі злики окремих польських і українських шкіл малоса досягнути „зодження і лучення“ дітей двох народів, малоса ад оculos зарепрезентувати їм „пошанування національних окремішностей“. Помінаючи те, що ще ніхто й ніколи в „світній школі“ не досягнув таких „ідейних цілей“, а навпаки „осягнув“ їх завдяки „бо в „спільній“ школі значайно, як це знаємо з досвіду, відбувається тенденційна „воточка“ польських „національних окремішностей“ і тенденційна „воточка“ українських „національних окремішностей“. Однак колиб навіть здійснення цих „ідеологічних“ теоретично було можливо, то практично воно вимовно, бо утравізується тільки українські гімназії, а поза обсягом законодательства під гаслом „пошану-

вання національних окремішностей“ лишається польські гімназії. А саме з 6-ти українських гімназій львівської шкільної округи псевдо-утравізується чотири, а фактично чотири польонізується шляхом касати, а дві (в Станіславові й Коломиї) утравізується, вводячи там виклади в польській мові: польської мови й літератури, історії й географії та науки про сучасну Польщу. З 98 (словами: дев'ять-десятьвісім) польських середніх шкіл у львівській шкільній окрузі — нібито утравізується чотири, а 94 задержує свій виключний польський характер.

Таким чином розпорядок міністерства освіти в 18. липня 1925 і обіжник Львівської Кураторії з 18. серпня 1925 не є здійсненням закону про організацію шкільництва на „кресах“, але самовільною і протизаконною забаванкою міністра освіти Ст. Грабського, яка має на меті спольонізувати українське середнє шкільництво. Не є це право, тільки проява сліпої й брутальної сили, не є це виконання закону, тільки насильство, проваджене цинічно, явочним порядком.

Цинізм і „відвага“ керманича публічного виховання в Польщі є загально відомі. Перед пос. Підгірським заявляв він хвальковато, що до 25-ти літ під охороною ліберальної польської конституції й знаку не буде з України під Польщею. Знову ж таким разом на запит посла Хруцького й Козницького щодо здійснення польського закону з 26. вересня 1922 про заснування українського державного університету, п. Грабскі заявив, що його не буде. Колиж українські послы покликалися на закон, „Сопніе obchodzi ustawę“.

Підготовляючи похоронення закону про український університет, який повинен вже був існувати рік тому, п. Грабскі ліквідує українські гімназії. Бо тоді „льогічно“ можна доказувати зайвисті українського університету. Коли нема українських середніх шкіл, то як же може існувати український університет, який являється тільки завершенням всієї шкільної будівлі.

Міністр освіти п. Ст. Грабскі, ця жива знимка з драстичних героїв Пшибишевського, а частинно й Достоевського, з шінічною самопевністю і святотатською брутальністю топче природне і писане право, а виявляє гнітуху й анархічну силу, себ-то насильством хоче осягнути цілі, які є посягдатою на

здорового розуму, а божевільної примхи і насолоди нищення ad maiorem gloriam заірриного націоналізму. Але організоване українське громадянство, що має почуття права й інстинкт самозбереження, не дозволить тріюфувати „dziś ciem szatana“.

Проти польонізації українського шкільництва.

Маніфестаційне віче в Тернополі.

Тернопіль 31. серпня 1925.

Подана в останній хвилі вістка про віче розійшлася ангом блискавиці поміж громадянством Тернопільщини. В 12-тій год. в полудне велика селя Мішанського Брацтва заповнюється по береги. В очах публіки іскорки гніву. Вона знає: мін. Грабскі видав засуд на українське середнє шкільництво. Вона свідомо, що тільки одностайна постава цілого народу може перекреслити пляни, анковувані у вішепольській кузні всяких Прушинських, Озлівських (шляхтич з Мойсеевого коліна!) і т. д.

Віче отворив мен. д-р Ст. Баран палкою промовою, закликаючи зібраних до солідарної акції.

Провід віча обіймає рад. Брикочевич, секретаріус п. Мартинювич.

Голос завірав делегат Центрального Комітету УНДО п. М. Струтинський.

В одностайному рефераті референт зображує плановість вішепольської політики у відношенню до українського шкільництва. Все, про що мався п. Прушинський на шпальтах „Слова польського“, старается проводити в життя б. начальний редактор того ендецького органу — п. Ст. Грабскі на становищі міністра освіти.

Бесідник пригадає поведінку польського міністра закордонних справ — Скупинського в Женеві в осени мин. р. підчас сесії Союзу Народів і останній рік польської політики на полі шкільництва (виконавчі розпорядки до „кресових“ законів, махінації з плевбісцитом, останні розпорядки п. Грабського, яких метою польонізація українського середнього шкільництва). Все це є політикою не тільки одної вішепольської партії. Фактично за неї несе відповідальність цілий польський народ, коли уважати за вислів його волі польський парламент і виконний орган законодавчої інституції: правительство.

Зрештою перші кроки проти української школи пороблено з польського боку тоді, коли при кермі були люди з табору „лівиць“.

Олієра референт довше спинився над боротьбою за рідну школу, яку вели Поляки в Познанщині і б. „Привіслянським Краєм“, де під кінець XIX в. Поляки поставили були високо підпільне шкільництво, починаючи з університету („літаючи університет“), а кінчаючи найшироко розгалуженої сіті початкових шкіл і різних фахових курсів. Як виявилось на губерніяльній освітній нараді в 1901 р. у Варшаві, 33 проц. польського селенства Кон-федерації заважувало накласти читан-

ня і писання таїному навчанню. З пізольним культурним рухом тісно звязане в Конгресіації і політичне життя початку нового століття: тут треба шукати початків розвіту ППС, і вішепольської партії.

Над поставленими резолюціями розвинулася довша, часами бурлива дискусія, в якій забирають голос пп.: Струмович, Колодій, д-р Цебрівський, Якіс, Онуферко І., Кунько, Білий, Ладика, д-р Заплітний, Саганга і ин.

Ухвалено одностайно резолюції з гострим протестом проти польонізаційного розпорядку та з покликком до всіх політ. партій і організацій до найрішучішої акції проти нищення українського шкільництва. (З цензурних причин текст резолюцій не подаємо — Ред.).

Віче покінчилося промовою д-ра Ст. Барана, в якій бесідник зібрав підсумки дискусії.

Вкінці годі не згадати про виступ деяких тернопільських радикалів, які у боротьбі з УНДО полюбляють на що ревно господарювати, що раз з водою, дитину з мідницею викинула. Та було мабуть не в смак, що віче скликано за ініціативою УНДО і тому вони пробували розбити віче, скликаючи в обороні „Рідної Школи“. Дивно нам, що між радикальними делегатами найшовся м. м. п. Ладика, відомий з іншого боку як діяльний організатор повіту. Його виступ на вічу стрінується з осудом учасників віча.

Телеграма батьків до мін. Грабського.

Зібрані в неділю 30. м. м. на довірочній нараді батьки учнів і класи обох українських гімназій у Львові вислали до міністерства освіти в Варшаві на руки міністерства Ст. Грабського слідууючу телеграму:

Батьки дітей, записаних до і. класів обох українських гімназій у Львові, протестують проти похування українських гімназій у Львові з польськими й проти їх утравізації. Просимо негайно відкликати розпорядження і заваляємо, що до утравістичних клас не будемо посылати своїх дітей. Комітет батьків. (Шість підписів).

Спростування друнацького „чортана“.

У заїті з майського віча в шкільних класах, що був похвалений у друнацькому часі „Діло“, викрився друнацький помилка. Між промовцями подало імя проф. К. Біленького. На яку промову не проф. А. Біленький а проф. В. Біленький.

По широкому світі.

Уласквлення комуністів, прасудження на смерть, прийшло — у Німеччині: воно торкається комуністів Наймана, Пере і Скоблевського.

Мен. Донецький заявив у своїй польській справоздачній промові, що він є рішучим противником радянської релубрики. Він є переконаний, що краї, які входять у Рад Союз, так дого не зможуть відлучуватись, як даять свої політи-

ки не погодять з напрямними політичними інтересами народів.

Наступ проти Абд-ель-Кріма військом приготований — так запевняє еспанський ген. Джордана. Головні ролі гратимуть еспанські вертолети. Наступ буде поведений в різних сторін. Ждуть лише наказу з Мадриду. Ген. Джордана переконаний, що без співпраці між Францією та еспанською армією не можна було б побити Кабілію.

Радянсько-німецькі відносини напружені в зв'язку з переговорами Німеччини про гарантійний пакт. Кажуть, що рад. уряд хоче зрівняти торговельні переговори з німецькою, щоб таким чином зробити на Німеччину пресю в напрямку не заключати гарант. договору та не вступати до Ліги Націй.

На конференції прачників у Лондоні буде присутній також делегат Італії Пільотті, однак лише в характері обсерватора. А проте Пільотті матиме право сталяти внесення, хоча Італія рішуче не підписувати гарант. пакту. Участь Італії в нараді вважається успіхом Німеччини.

Югославянсько-болгарський конфлікт, що вибух наслідком лавового переходу македонських банд на югослав. територію, прийняв гостру форму в зв'язку з ультимативним характером югосл. ноти. Югославія грозить війною на випадок, коли це раз повториться подібний напад.

В Сирії становище Французів дуже погане. Вправді офіційно заперечено, наче би Друзи зайняли Дамаск, а проте одночасно признають, що Дамаск є настільки загрожений, що деякі домні укріплені дротом й машинними крісами. Друзи здобули укріплене місто Суейду, при чому взяли в полон кількасот Французів та здобули кілька гармат і кількадесят кулеметів.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це на родня фортеця, це певний захист у добі нхолітталі!

Недуга, смерть і похорони Осипа Маковця.

(Оповідання очевидця.)

Редакція „Ціла“, яка, несподівано вяскована вісткою про смерть бл.п. Осипа Маковця, не мала у зв'язку з літніми відпустками, ніякої змоги вислати в ост. хвилині на поховання її довголітнього співробітника окремого делегата, звернулася до мене з проханням виявити причину нежданної смерті незабутнього письменника, аналіти, що я перебував у той час у Заліщиках. Це прохання редакції покривається з загальним збентеженням громадянства, поставленим раптово перед факт смерті його заслуженого члена. Отже вважаю своїм обов'язком поділитись тим, що чув і бачив в останні місяці життя пок. Осипа Маковця.

Осипа Маковця знав я ще з перед майже тридцять літ, коли він був рідкою на ті часи появою людини з покіченими філософськими студіями на голоднім у нас письменницьким і редакторським хлібі. Раз казав він до мене: „Ось ви, молодий чоловік, а вже на ставніску (я був тоді суплентом в гімназії Фаніза Іосифа у Львові) і можете женитися (!), не то що я — український письменник!“

З кінцем липня цього року ми стрінулися знову по довгих роках небачення, оба вже немолоді й оба жонаті.

Минуло стільки літ, та я не бачив на Нім позакійшої зміни. Коли я пригадав йому ту нашу розмову з перел літ, у відповідь усміхнувся він своєю характеристичною на пів сумовитою усмішкою. Остання в нього та сама висока постаць з легко нахиленою головою, те саме добряче, хоча нахмарене обличчя, той самий глибокий симпатичний голос. Здавалося мені, що зуб часу і воєнні та повоєнні неспододкі переживання не доркнулися цієї спокійної, зрівноваженої вже від молодих літ вдачі. Таке саме враження мав я і далі, коли стрічався з ним в його гостинній хаті та на прегарній, заложеной ним „алеї Мако-

вця“ над дистриктовим кручею з незлічанним вином на буковинську, колісь затишну, а тепер таку мученицьку сторону. Головною темою наших розмов були його заліщицькі переживання. Він оповідав мені, з яким трудом зумів добитися постійного призначення для семінарії, обіцявши в грудні 1913 р. її управу. Та ледве постарався про наукові засоби і бібліотеку, прийшла світова війна, яка його як офіцера потягнула у воєнний вир, та знищила оwoчі його праці так, що шойно в 1918 р. він міг взятися наново до своєї педагогічної праці. Головним його змаганням було перемістити семінарію на коледукаційну, щоб і жіночій молоді дати нагоду до освіти, бо довоєнна приватна жіноча семінарія не могла самостійно удержатися. Його праця видала успіхи: шкільне заведення, мимо пізніших повоєнних потрясень, обновилося і гарно розвивалося і хоча ще незаконно, та фактично стало коледукаційним. Несолодкою була його доля серед нових обставин. Він мусів як директор Українець (як я не чув з посторонніх та віродостойних уст, бо він сам не жалівся) терпіти чимало колотчок, не гадуючи вже про реалізі і арешт, спричинений доносом, і це відай підбивало незаметно, але постійно його здоров'я.

Багато журби причинала йому також доля його учеників. Він бачив, що семінаріальна матура не дає хліба. Багато його учеників опинилося на посадах по найбільш запалних кутах західної і північної Польщі. Та останніми часами і там не стало для них місця. Це було предметом його журби. Він думав про те, куди би скермувати молодь, особливо ту, яка рік-два повчється і застрягне, а потому з неї, по його вислову, „ні пан ні Іван“. Він написав статтю, у якій виказував потребу надати більш практичний напрямок вихованню молоді, особливо тої, яка мало надається до теоретичної шкільної науки. Знаючи мене з моїх статей, як прихильника того самого погляду, він жив мене, щоб обговорити

назом план промислової школи в Заліщиках, яку філія УПТ. думав заснувати. Та нвотуюча скрито недуга не дала йому здійснити цей план. Я не помічав на Нім тої недуги. Тож зі здивуванням прийняв я запит його широкої Дружини, який вона часто з видички, хоча жартом покритимим неспокоєм поаторяла: „Як знаходите Маковця? Чи він подобає на хорого?“ Та дійсно щось не доброго творилося в його організмі. Він задикувався їаючи, а коли остаточно дав себе намолити до лікарських оглядин, від чого довго боронився, бо в медицину не вірив, д-р Доманський сконстатував у нього початки жовчавого каміння, а пізніше ще й значне побільшення серця. Вкінці рішився він їхати до Карлсбаду на лічення, та не швидше аж „пустить в рух машину“, себто пічне шкільний рік в семінарії.

Та незабаром зайшло щось такого, чого ніхто з нас, не виключаючи відай і лікаря, не надіявся. Вісторок 18. серпня вечером дістав він серцеву атаку. Показалося велике ослаблення живачика, так, що треба було його піддержувати безнастанними інекціями. Однак хорий не піддавався, сидів у фотелю, а коли на хвилину полекшало йому: зажадав „Ціла“ і читав: „Гудку і Смудку“, а навіть жартував і звертаючись до д-рової Долинської, показував руку та жівіся, що й чуж так похолов його. Та став був дуже поважний і д-р Долинський, який майже не відступав хогого, був дуже стурбований. В п'ятницю вечером почув Похійник хвилеу полекшу в грудях, встав живо і скорим кроком обійшов усю хату, заглянув до свого улюбленого пса-вовчура, товариша проходів, „Дусона“, та ледви вернув на свій фотель, почув дупність, випив води, кілька разів зойкнув і — скінчив. 21. серпня в годині 10. вечір перестало бити те щире і тихе серце.

Його смерть вдарила наче громом по цілих Заліщиках.

На знак жалоби відкликано жідиаські і польські театр. вистави. На кожнім коші було чути виска-

ЕВГЕН ЯВОРОВСЬКИЙ.

4)

Похід на Київ.

Один тиждень із офіційного дневника „Начальнот Команди Галицької Армії“.

(Докінчен-я.)

1. IX. Група ген. Кравса. Вночі — над ранком після чотирогодинних переговорів ген. Кравса з ген. Бредовим досягнуто обопільну згоду і підписано умову, якої зміст звучить:

I. Командант київської групи Гал. Армії відводить сьогодні всі свої частини з міста Києва так далеко — як на це дозволить час, а найменше за лінію київських залізничних стай, а даліше на лінію Ігнатівка-Васильків-Германівка.

II. Командант „полтавського отряда“ зі своєї сторони ручеться, що цей рух відбудеться без перешкод.

III. В рівній мірі гарантує Гал. Армія, що вона не зробить ніяких виступів проти армії Денікіна.

IV. Командант київської групи Гал. Армії заявляє, що Гал. Армія оперує незалежно від армії Петлюри під особною галицькою командою, без ніяких політичних цілей, а тільки з метою боротьби проти большевиків.

V. Для запоруки, що гал. війська не заберуть зі собою більше, як привезли, установляється комісія.

VI. Всім розоруженим відділам з обох сторін буде після потвердження цієї умови обома командами віддано оруж'я.*)

Тимчасом війська зачинають поволі збиратися на лінії Васильківка, а команда І-ого корпусу в час неперисутності генерала Кравса займається упорядкуванням стягів. Стрільці, дуже погнгоблені останніми подіями, жадають нового наступу на Київ.

Група полк. Вольфа. Група полк. Бізаница наступала сьогодні силою трьох бригад, 3 тою, 4-тою і 7-мою; не ввісла однак досягнути ніяких успіхів. Бій став чимраз тяжчий. Ворог відбиває на кожний наступ протинаступом у масах.

Праве крило групи С. С. мусіло сьогодні знову децю відійти. Фронт групи С. С. б'ється через Кошівку, Чернявуку, Озерянку, Соколів, Тетюжку. Проти групи С. С. підіва ворог сильніший підкріплення. Вже тепер нема сумніву, що ворог буде держати Коростень всіма можливими заходами.

Команда групи просить конче віддати назад в її розпорядження бригаду УСС, яка тепер поставлена штабом гол. отамана до диспози-

Бредовим. Вакко с'єречатися нині на тому, чи краще було вдарити тоді на Денікіна, припустити їх рахуватися з поважною силою Гал. Армії та, поставивши перет загрозною війни на два фронти, спонукати таким чином до шукання порозуміння на цілком інших основах, чи треба було шукати мирного виходу зі ситуації за всяку ціну. Та яким на було б тодішній стратегічній огляді, вже нині, з перспективні кількох літ, бачимо наглядно, що підписання таких точок, як VI і V. (прийняття у відношенні до армії УНР. денікінської термінології — „армія Петлюри“ — піддається під контроль московських військ, що прийшли з над Дону, щодо українського майна!) було пониження національної революцій, армії, якого не всілі опадати ніякі мотиви — Р е д.

ції штабу Наддніпрянської Армії. Заряджено негайно висилку 9-ої бригади до Житомира.

2. IX. Група ген. Кравса. Війська групи скупчуються на лінії Ігнатівка—Васильків. Запорізьська група в марші з Києва на Васильків. Повстанці в Полтаві стоять на лінії Северівка—Ковалівка в боротьбі з Денікінцями, що з Білої Церкви посуваються на Київ.

З рамени Начальнот Команди вислано сьогодні місію до Денікінців у складі от. Бубели, сот. Паліва і сот. д-ра Бемка. Місія генерала Павленка, що їхала вчора до Києва, повернула назад, стрінувши повертаючого з Києва ген. Кравса, який сказав, що ген. Бредоз у розмові заявив йому, що місія ген. Павленка заарештує, бо Петлюри він не признає. Місія от. Бубели мала поручення домагатися сапільної обсади Києва, поділу добичі, віддачі ще досі нахосячихся у Денікінців розоружених стрільців, а це на плятформі політичної безінтересності і самостійного ділання Гал. Армії.

Група полк. Вольфа. Становище групи сьогодні децю покращало та вона все таки важке. Наступ на Коростень продовжується даліше. В 16. год. заняла група полк. Бізаница Хортівку і Соболівку. Власна піхота дійшла під Могильном вже на віддалі наступу. В наші руки впали знову Слобіді і Холосно.

Спротив ворога сильний. Большевицькими відділами проводять мадарські і німецькі старшини.

Група С. С. відкинула ворога і стоїть 2-ою дивізією в районі Тетюжка—Новорудня, 1-ою дивізією — Пулинська Гута, Очересянка.

З огляду на становище під Києвом здержано дальший транспорт 9-ої Бригади до Житомира, а групи полк. Вольфа поручено не форсувати даліше наступу на Коростень, тільки забезпечитися на становищах, що їх тепер бригада займає.*

Дальший перебіг історії нам відомий. Після того, як вернула XII. большевицька Армія з району Одеси до Києва — йдучи неутральним шляхом між Гал. Армією і Денікінцями — мусіло прийти до війни з Денікінцями. Однак тоді було вже пізно.

Як видно — і „Дневник Начальнот Команди Гал. Армії“ має тільки неясні вісти про київський день. Це цілком природно, бо того дня пережила Галицька Армія стільки вражіння нараз, що описати їх об'єктивно і найти в них об'єктивну правду може тільки той, хто сам у той час був активним членом Гал. Армії і в той день найшовся у самому Києві.

Не підлягає лише ніякому сумніву, що злочасний вислід київського походу був виною політичними обох штабів: Головного Отамана та Нач. Команди Гал. Армії. Один не дали ясних директив а другі — пішли по лінії найменшого спротиву й випустили з рук кровю оплачену добичу. Київський день доказав найкраще, що в 1919 році наші верхи не досіли ще до будівання „Соборної і Суверенної“ і змарнували нестримний понос народних мас

*) Звертаємо особливу увагу на точний текст угоди нач. ком. Гал. Армії з ген.

ШІЛЬНІ КНИЖКИ

Відомі поручає всілякі прилади до писання.

для всіх шкіл і наукових заведень, нові й уживані найкорисніше купити, продати й замінити можна

Замовлення з провінції відвотаною поштою. Кожен купуючий одержить гарну повість або студентський календарик.

В КНИГАРНІ ЛЕОНА БОДЕКА

Львів, Вірменська 3.
(Народний Дім) Телефон 33—89.

Медицинський радник

д-р Іван Бережницький

349 повернув. 2—3

— Травічна неділя. На протязі останньої невіді трапилися у Львові три випадки самогубства. При вул. Зігоровича 2 застрелився практикант скарбової палати з Мостиска, що прийняв у відвідання до своїх родичів; при вул. Кривій 12 повисився 16-літній фірман Комаринський, а на Личаківському цвинтарі випала отруту 23-літня Анна Плохоська.

— Фальшиві долари. Звертають увагу на нові фальшиві доларики, "Federal Reserve Bank of Cleveland", які замість логотипних оригінальних волоконців мають ліній наметокнені червоною краскою.

— Талановитий "кравець". У Відні арештовано одного з членів міжнародної банди ошукачів, що фальшивували чехи в різних містах. Арештований представив себе як актор Отто Ротвасний з Нью-Йорку, але виявилось, що він є знайомим Антуром Брауном із Станіславова.

— Шлях для автомобілів. Американсько-італійське підприємство має план побудувати шлях для автомобілів, що піде від Гамбургга через Гамбург, Тюрінген, Німеччину та Швайцарію аж до Італії. Найбільше ця лінія мала би мати свої бічні галузі в напрямку Рурішину, Берліна та Чехословаччини. Дорога була би призначена також для автомобілів з великим пантажем.

— Університет для мушкетерів. За покликом американських феміністок поклянуто перші основні під університет для мушкетерів в місті Альбукерке. Вільність професорів належить покищо до білої раси. У цьому університеті є викладачі з усіх площин науки та мистецтва. Характеристичне те, що в Америці, де загал уважає Муринів за расу, з якою не можна сидіти за одним столом або на одній лавці трамваю, є люде високої культури та щирої світлогляд, що зміли вибороти їм навіть права на окремий університет. Переведіть аналогію з відносинами у державі, в якій живе ти.

— Таємний архів. При роботах біля будинку штабу маринарки в Лейпцігу знайдено захований таємний архів царського штабу з передреволюційної доби. Ці документи можуть кинути нове світло на діяльність російської фльоти підчас війни.

— Б. Ланний у бачальському говорі. У тижневику "Руски Новини", органі бачальських Українців, що виходить у бачальському говорі в Новому Саді, поміщено оповідання Богдана Ленкого п. з. "У глухій куті" (число 38 з 21. вересня ц. р.). Оповідання перекладено на бачальський гоїр.

— "Гостинні" виступи в Городенці. В вівторок 22. вересня до Городенки приїздили на "гостинні" виступи коломийський типичний хлібоїдський "посол" Залуський. Хотів устроїти ніч. Означе на ніч ніхто не гависе і "посол" мусів з нічним пертати. Коломийські радикали зажаждали спробувати настати в Городенці. І ось сюди з доручення д-ра Новодворського приїхав д-р Касеян. Зібрав поважних селян з повіту і запропонував їм відмовити радикальну партію. Збори після промови д-ра Теофіла Окувського допущили п. Касеяна заявити у радикальній централь, що седеяне Городенкини домагаються, щоб радикальна партія, коли вже не хоче дозвіс злитися з УНДО, заключила з Об'єднанням компроміс; що не пора тепер для амбіцій кількох молодих адвокатів розривати національний табу. Таким чином радикалам не повезло. На цій нараді вирішено осудити в Городенці замість "Сич" — тва "Луг". 27. IX. відбудеться в Городенці велике господарське віче.

— З футрами новими і старими звертається до одинокі української фірми П. Карпик, Львів, вул. Куркова 11а. 289 7-8

ОПОВІСТКИ.

Репертуар "Українського Наддніпрянського Театру О. Миткевич":
Чортків: Сала "Сокола".
3. IX. "Пан Твардовський" (пришальна вистава).

Рін заснування фірми 1837.

Фабрика ковдер і матеріалів

Магазин постелі і білля

І. ДРЕКСЛЕР і СИНІ

Львів, площа Капітульна 2 (напроти Катедри)

КОВДРИ
МАТЕРІАЛИ
СІННИКИ
НОЧІБІЛЛЯ ПОСТІЛЬНЕ
БІЛЛЯ МУЖЕСЬКЕ
БІЛЛЯ ЖІНОЧЕ
БІЛЛЯ ДІТЧЕ
БІЛЛЯ КУПЕЛЕВЕПОЛОТНА
ШИФОН
ЗЕФІРИ
ДРЕЛІХИ
АСИПИ

Перевірка ковдер і матеріалів виконуються солідно протягом 24 годни. Зв молення з провінції виконуються відвотано. 1—4

Копії: Сала "Нар. Лому".
4. IX. "Пан Твардовський".
5. IX. "Сатана".
6. IX. "Казка Старого Млина".
7. IX. "Монахи" (пришальна вистава).
131 2—?

Український мішаний хор Д. Чотків:

2. IX. у середу — Товмач,
3. IX. — четвер — Монастирська,
4. IX. — п'ятницю — Монастирська,
5. IX. — суботу — Бучач,
6. IX. — неділю — Бучач,
8. IX. — второк — Чортків. 115 1—?

III. Звичайні загальні збори Кружка УПТ. в Монастирській відбудуться 13 вересня 1925 в год. 4 попол. в "Народнім Домі" в Монастирській зі спілкуючим порятком навал: 1) Відчитання протоколу, 2) Звіт з діяльності за минулий рік, 3) Удлення абсолютної, 4) Вибір нової статистики, 5) Вибір відпочинків на зїзд УПТ, 6) Внесення. За Старшину: Аронів, голова, Кардаш секретар.

Омелія в Новичиніх і Дмитро Колонийські складають замість окремих пошуків, про своє вічання 50 зол. на "Рідну Школу". 362

Замість віни на могилу О. Маковец, догодити його ч. е. УПТ, і відновити Кружка УПТ, в Задішках зложено 23 записувальних громадян 9350 зол. на "Рідну Школу". Щиру подяку складає Голова на Управу УПТ. 361

Отсею дорогою зветася до деяких П. Т. учасників "дешеві харчі" у Львові, щоб були ласкаві бодай відповісти на виставі до них письма. — Упрва. 357

Дрібні оголошення.

Французької та Англіської Мови і літер. нчч подорожко або абірно. Алм. "Діла" "Професор". 334 3—3

ПРИЙМУ лекцію з народних шкіль на шкіль рік від вересня. Зголошення до адміністрації під "учительська". 355 1—2

НАДДНІПРЯНЕЦЬ, високий, простилий, елентанний, 27 літ, студент права старшого семестру одружений з пністною панною або вдовою. Фотографія (ручється повернути) слати на адресу: Варшавська Окільник 11а ч. 21 (Єрмотаєв) для П. Б. 353 1—1

ІНТЕЛІГЕНТНА жінка, середнього віку пошукує посади до заряду дому, нарядне у священниці. Зголошення слати на адресу: Е. Р. Самбія вул. Тиха 5. 354 1—1

РУТИНОВАНИЙ адвокатський консіент приймає сейчас посаду. Зголошення до адміністрації під "Консіент С". 365 1—2

ВДОВА по священнику пошукує посади до заряду дому, ровміється на шиттю і хатнім господарстві. Зголошення: Перемишль, вул. Коротка 7, п. Курнеб. 1—1

ПОШУКУЮ від 1. IX. на шкільний рік умебльованої соняшної кімнати в стрийській дімній або в середмістю. Зголошення з успіхами слати до Редакції під "Дільниця". 305 2—2

ХГО знав би шонебудь про Льва Топоревича, що перейшов з УГА на Велику Україну і мав бути в Жмерині, буде ласкавий повідомити Адміністрацію "Шлях". 342 2—3

ТРОГОВЕЛЬНІ КУРСИ проф. И. Гір ш прунга вул. Личаківська 34 телеф. 26—78, приймають зписи на одиорічний курс торговельний для молоді і пірничий курс кинговодства для панів і панів до 3 вересня ц. р. Стенографія, писання на машинах. 356 1—3

ПОШУКУЮ вправного інструктора до двох дітей: IV. кл. народна і V. гімн. типу матем.-природ. Зголошення слати на адресу: о. Дмитро Семківський, Колясний п. 38абаж. 339 2—3

ОГОЛОШЕННЯ.

Зя оголошення Редакція не відповідає.

АДВОКАТ

д-р Іван О. Волянський

веде канцелярію

в СТАНИСЛАВІ, вул. Собієвського 10

341 Тел. 134. 2—3

ЛЕКЦІ ГРН НА ФОРТЕПІА

успіає дитячимозаний артист пніст загрозничіх консерваторії. Метода проф. ПЕШЕТНИЦЬКОГО і проф. VIRGIL'A. Уклад руки, опрацювання тону (loache) свободи сили і рівності пальців. — Сябодя руки в трудній технічній грі. Інтерпретація.

Зголошення від год. 4—5 попол. Львів, вул. Лелевеля ч. 9. партер на 364 ліво. 1—5

Богородчанщина!

Надзвичайні Загальні Збори

Філії "ПРОСВІТИ" будуть дня 13. вересня ц. р. точно в 2. год. по пол. в "Народнім Домі" з денним порядком:

1) Відчитання протоколу, 2) Звіт з діяльності, 3) Звіт контрольної комісії, 4) Дискусія і пни праці на будуче, 5) Вибір Висліу, 6) Внесення і запити.

На збори приїде Голова Тов-а Всп. проф. Михайло Галушинський з Львова. 360 1—1

8-місячні рати 8-місячні рати

VIEN NAPOL

ЛЬВІВ

Личаківська 7.

Зайомляємо ншних П. Т. Клієнтів, що ми заосмотріли наш магазин в багатий вибір конфекції жіночої, мужьської і діточої на осінній і зимовий сезон з найліпшої матерії і після найновшого фасону.

Для перення пнісно о ласкаві підвідники нашого магазину без примусу купити. 352 1—2

Панство жме, Феке Вас просить,

Не будте ліниві,
Заходіть нашірши в гості
Видити по пиву.

Пиво в нього, як баварське,
Ковбаса чудова,
А шиночку Вам найрає
Вже сама Фекева.

РЕСТАВРАЦІЯ

М. ФУКСА,

Львів, Руська 20.

Вийшли накладом У. П. Т.

ПИТАННЯ З БОТАНІКИ І ЗООЛОГІЇ

як провідник по області зоологічних наук на основі плянів навчання в середніх і виділових школах для шкільної і приватної науки

Ціна 1-60 зол.

д-ра Олександра Тисовського.

Ціна 1-60 зол.

:: :: Головний Склад в Книгарні У. П. Т. Львів, вул. Руська ч. 3. :: ::

За редакцію відповідає І. Рудницький.

Видає Видавничі Співка "Діло".

З друкарні Видавничої Співки "Діло" Львів. Ринок ч. 10.